

Στά Ίχνη τῶν ἀγίων

Ἁγία Περπέτουα - Ἁγία Φηλικιτάτη (1 Φεβρουαρίου)

Ἔχετε πάρει ποτέ, παιδιά, συνέντευξη; Σήμερα, θά ἤθελα νά πά-
ρουμε μιά «πρωτότυπη συνέντευξη»: μιά συνέντευξη ἀπό δύο φίλες
ἀγίες, πού μαρτύρησαν μαζί τήν ἴδια μέρα. Πρῶτα θά σᾶς τίς συ-
στήσω καί ἔπειτα θά ἀπευθύνουμε σ' αὐτές τίς ἐρωτήσεις μας.

Βόρεια Ἀφρική, 203 μ.Χ. Στό γεμάτο ἀμφιθέατρο τῆς Καρχη-
δόνας (σήμερα σημερινή Τυνησία), τό αἰμοχαρές πλήθος μέ εὐχαρίστη-
ση παρακολουθεῖ τήν τελετή πού ὀργανώθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτο-
κράτορα γιά τὰ γενέθλιά του. Νά, τώρα ἐμφανίζονται στήν ἀρένα
ἕξι ἄνθρωποι γιά νά ἀναμετρηθοῦν μέ ἄγρια θηρία! Μά... γιατί ξε-
σηκώθηκαν ὅλοι μόλις τούς εἶδαν; Γιατί τόση ἀγανάκτηση ἐναντίον
τους; Μήπως αὐτοί πού ἐμφανίστηκαν εἶναι κακοῦργοι, βαρυποινί-
τες; Ὁχι. Στήν ἀρένα περιμένουν νά ἀναμετρηθοῦν μέ τὰ θηρία ἕξι
ἀπλοὶ ἄνθρωποι. Ποιό εἶναι τό ἔγκλημα γιά τό ὅποιο καταδικάστη-
καν σέ ἕναν τόσο φοβερό θάνατο; Πιστεύουν στόν Κύριο Ἰησοῦ
Χριστό, εἶναι χριστιανοί.

Ἀνάμεσα σούς ἕξι χριστιανούς διακρίνουμε δύο γυναῖκες. Τό
ἀρχοντικό παράσημα τῆς μιᾶς, παρόλες τίς κακουχίες πού ὑπέμεινε
σὴν φυλακή, προδίδει τήν εὐγενική καταγωγή της. Ἡ Περπέτουα

προέρχεται από έπιφανή οικογένεια. Στά 22 της χρόνια έχει κάνει ήδη τόν γάμο της καί λίγο καιρό πρίν έφερε στόν κόσμο τό πρώτο της παιδί, έναν χαριτωμένο γιό.

Δίπλα της στέκεται ή **Φηλικιτάτη**. Είμαι δούλη της, αλλά καί σανάμα ή καλύτερη φίλη της! Τίς συνδέουν ιεροί δεσμοί: ή κοινή πίστη στόν Χριστό, ό πόθος νά μαρτυρήσουν γιά τό όνομά του, ή έπιθυμία νά είναι κοντά Του γιά πάντα, καί έδω στή γή καί στήν αιωνιότητα! Τί κι αν ή μία είναι άρχοντισσα καί ή άλλη δούλη; Μιλούν τήν ίδια γλώσσα -τή γλώσσα του ευαγγελίου-, έπικοινωνούν καρδιά μέ καρδιά, συμπορεύονται σέ έναν κοινό άγιο άγώνα.

Μαζί τους είναι ό **Ρευκάτος**, σύζυγος τής Φηλικιτάτης, ό **Σεκουνδος**, ό **Σατορνίνος** καί ό ιερέας **Σάτυρος**. Αυτός πήγε μόνος του στίς άρχές καί όμολόγησε τήν πίστη του, μόλις πληροφορήθηκε τή σύλληψη των άλλων. Ήταν άκόμη κατηχούμενοι όταν τους συνέλαβαν, δέν είχαν βαπτιστεί. Γι' αυτό ήθελε νά βρεθεί όπωςδήποτε μαζί τους στή φυλακή, γιά νά προλάβει νά τους βαπτίσει.

Μέσα στο σκοτάδι καί στήν άποπνικτική άτμόσφαιρα τής φυλακής οί ύποψήφιοι μάρτυρες ζούν μοναδικές στιγμές: **λαμβάνουν τό άγιο Βάπτισμα καί γιά πρώτη φορά κοινωνούν τό Σώμα καί τό Αίμα του Χριστού**. Φως πλημμυρίζει τήν ύπαρξή τους. Ποιός νά ύποψιαστεί τί γίνεται σ' εκείνο τό κελλί! Ό ούρανός στή γή! Ό Θεία Κοινωνία όπλίζει τους νεοφώτιστους πιστούς μέ δύναμη ακατάβλητη.

Μέ τή δύναμη αυτή άντέχουν στούς πειρασμούς. Έκτός από τήν άφόρητη κατάσταση τής φυλακής, ή Περπέτουα έχει νά αντιμετώπισει μιá άκόμη πιό σκληρή δοκιμασία. Τήν έπισκέπεται συχνά ό **είδωλολάτρης πατέρας της**, άλλοτε μόνος του καί άλλοτε **μαζί μέ τό βρέφος της**. Έπικαλείται τά γηρατεία του, τής δείχνει τό παιδί της, πού έχει ανάγκη από τή φρονίδα καί τήν άγάπη της. Άλλες φορές μέ παρακάλια καί άλλες πάλι μέ απειλές τήν πιέζει νά άρνηθεί τήν πίστη της στόν Χριστό καί νά θυσιάσει στα είδωλα.

Ἀγαπούσε ἡ Περπέτουα τὸν πατέρα της, πονοῦσε πού τὸν ἔβλεπε τόσο νά ὑποφέρει. Ἀγαπούσε πολὺ καὶ τὸν γιό της, τῆς στοιχίζε ὁ βίαιος ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὸ παιδί της. Ὁ πατέρας της τὴ χαρακτηρίζε «ἀσπλαχνη», γιατί φαινόταν νά μὴ νοιάζεται τὸ ἴδιο της τὸ σπλάχνο. Μόνο ἡ Περπέτουα γνώριζε πόσο μάτωνε ἡ καρδιά της, πόσο πάλευε μέσα της ἡ μητρικὴ ἀγάπη μέ τὴν ἀγάπη στὸν Χριστό. Νίκησε ὅμως ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη της στὸν Χριστό. Στά δικά του χέρια ἐμπιστεύεται τὸ παιδί της. Θά τὸ στερηθεῖ γιὰ λίγο, ἀλλά θά τῆς τὸ χαρίσει ὁ Κύριος γιὰ μιὰ αἰωνιότητα. Ἔτσι ἡ νεαρὴ ἀρχόντισσα, πού γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ **εἶχε ἤδη ἀπαρνηθεῖ τὰ πλοῦτή της** -τὰ κοσμήματά της καὶ τὰ ἀκριβὰ της ροῦχα, τὴν πολυτέλεια στό ἀρχοντικό της- τώρα **νικᾷ καὶ ἄλλη μεγαλύτερη ἀγάπη, τὴν ἀγάπη γιὰ τὰ οἰκεῖα της πρόσωπα**. Εἶναι πλέον ἑτοιμὴ ἡ νεαρὴ χριστιανὴ γιὰ τὴν **ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νά δώσει καὶ τὴ ζωὴ της**.

Σέ κάθε πάλη της ἡ Περπέτουα ἔχει πάντοτε δίπλα της τὴν πιστὴ φίλη της. Μαζί ἀντιμετωπίζουν κάθε πειρασμὸ καὶ δυσκολία. Ἡ Φηλικιτάτη εἶχε κι αὐτὴ τὴ δικὴ της ἀγωνία. Βρισκόταν **στὸν ὄγδοο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της**. Οἱ νόμοι τοῦ κράτους ἀπαγόρευαν τὴν ἐκτέλεση γυναικῶν πού κυοφοροῦσαν. Ἀλλά ἡ Φηλικιτάτη ποθοῦσε νά γίνει μάρτυρας, νά δώσει καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ της γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ! Τὴν ἀπασχολοῦσε καὶ τὴ στεναχωροῦσε τὸ ἐνδεχόμενον νά μὴ μαρτυρήσει μαζί μέ τούς συναγωνιστές της. Τούς παρακαλεῖ, λοιπόν, νά ἐνώσουν τὴν προσευχή τους μαζί μέ τὴ δικὴ της. Ἡ φωνὴ τους φτάνει στά ὕψη τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ Κύριος δέν ἀργεῖ νά ἀπαντήσσει. **Αἰφνίδιοι πόνοι γέννας, πρόωρος τοκετός**.

Ἀκούει τὰ βογγητὰ τῆς Φηλικιτάτης ὁ φρουρὸς τῆς φυλακῆς καὶ ἀρπάζει ἀμέσως τὴν εὐκαιρία γιὰ νά τὴν περιπαίξει: «Ἄν τώρα τόσο πολὺ πονᾷς καὶ βογγᾷς, τί θά κάνεις ὅταν βρεθεῖς ἀνάμεσα στά ἄγρια θηρία;...». Ἡ πιστὴ χριστιανὴ μέσα στους πόνους της βρίσκει τὴ δύναμη νά ἀπαντήσσει: **«Τώρα εἶμαι ἐγὼ πού ὑποφέρω... Τότε κάποιος ἄλλος μέσα μου θά ὑποφέρει γιὰ μένα, γιατί ἐγὼ θά**

υποφέρω για Αυτόν». Πονούσε ή Φηλικιπάτη τήν ώρα τής γέννας όπως κάθε άλλη γυναίκα. Άλλά τήν ώρα του μαρτυρίου -ήταν βέβαιη- ό Κύριός της θά τή βοηθούσε νά άνιέξει στους πόνους, άφου θά τούς υπέμενε για τή δική του τήν άγάπη. Γέννησε ή άγία τό κοριτσάκι της καί έμπιστεύτηκε τήν άνατροφή του σε μία χριστιανή. **Ήταν πλέον έτοιμη καί αυτή νά βαδίσει χαρούμενη προς τό μαρτύριο.**

Δυό μέρες μετά τή γέννα, καλοϋνται οί έξι «έγκληματίες» νά έμφανιστοϋν στήν άρένα. Θά άναμετρηθοϋν μέ τά θηρία πού τά κρατοϋσαν πεινασμένα άπό μέρες μέσα στά κλουβιά γι' αυτή τήν ώρα. Ήτσι μόνο θά ίκανοποιηθεϊ τό μίσος καί ή αίμοδιψία τών άρχόντων έναντίον τών όπαδων τής νέας θρησκείας του Χριστου.

Γιά τίς δυό γυναίκες, τήν Περπέτουα καί τή Φηλικιπάτη, ξεχώρισαν μία **άγρια άγελάδα** νά τίς καταξεσχίσει. Οί δυό μάρτυρες σέκονται άτρόμητες άπέναντι στο άγριο ζωντανό. Ένθαρρύνουν ή μία τήν άλλη καί άναπέμπουν μυστικές προσευχές. Τό ζωο όρμα πρώτα έναντία στήν Περπέτουα. Τή χτυπά καί άμέσως μετά έπιτίθεται στή Φηλικιπάτη. Τό χτύπημά του όμως δέν έφερε τόν θάνατο. Μανιασμένος ό όχλος ζητά τήν εκτέλεση τών δυό γυναικων. Τό **ξίφος του δημίου** θά σείλει τίς δυό άγιες ψυχές τους κοντά στον Χριστό για νά τίς στεφανώσει. Σε λίγο τό στάδιο κοκκίνισε καί άπό τά άγνά αίματα τών άλλων μαρτύρων (ό όχλος τούς θανάτωσε μέ μαχαίρια), **ένω ό ουρανός τους ύποδεχόταν νικητές στήν αίώνια δόξα.**

Συγκλονιστικοί είναι, παιδιά, οί βίοι τών μαρτύρων τής Έκκλησίας μας. **Έπί τρείς αίώνες** -όταν άκόμη ή Έκκλησία έκανε τά πρώτα βήματά της στον κόσμο- ξέσπασαν **άνελέητοι διωγμοί.** Χύθηκε αίμα πολύ. Ήριξαν τούς χριστιανούς στή φυλακή, στή φωτιά, στά θηρία... Άλλά οί μάρτυρες δέν λογάριαζαν τίποτε· οϋτε καί τόν θάνατο άκόμη! **Ή άγάπη τους στον Χριστό νικούσε κάθε άλλη άγάπη.**

Ἡ γῆ μας, παιδιά, δέν θά πάψει ποτέ νά στέλνει μάρτυρες στόν οὐρανό. Καί σήμερα, στή δική μας ἐποχή, ζητοῦνται μάρτυρες· νά ἀγαποῦν τόν Χριστό πάνω ἀπό ὅλους καί ἀπό ὅλα! Ζητοῦνται μάρτυρες, πού δέν θά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους γιά τίποτε στόν κόσμο! **Ἄραγε ἐμεῖς θά εἴμαστε ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού θά σιοιχηθοῦν στήν ἱερή γραμμή τῶν μαρτύρων;**

Νά γιατί θά ἤθελα σήμερα νά πάρουμε μιὰ «συνέντευξη» ἀπό τίς δυό μάρτυρες. Νά θέσουμε ἐρωτήσεις, νά τίς προκαλέσουμε νά μᾶς φανερώσουν τά μυστικά τους. *(Διατυπώνουν πρῶτα τά παιδιά, ἂν θέλουν, τίς δικές τους ἐρωτήσεις καί ἔπειτα παρακολουθοῦμε τό video μέ τήν ἀκόλουθη «συνέντευξη», βλ. CD μέ ὑλικό).*

- Ἀγία Περπέτουα, πῶς βάσταξε ἡ μητρική σου καρδιά τόν ἀποχωρισμό τοῦ βρέφους σου;

Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό μυστικό τῆς δύναμής μου. Ὅταν ἡ ἀγάπη αὐτή εἶναι ὀλοκληρωτική, τότε ἡ πίστη κυριαρχεῖ πάνω ἀπό τή λογική καί τό συναίσθημα. Ὅταν ἐγκατέλειπα τό παιδί μου γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τό παρέδίδα μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στά χέρια του. Εἶχα τή βεβαιότητα ὅτι θά μοῦ τό φυλάξει καί θά μοῦ τό χαρίσει γιά μιὰ αἰωνιότητα!

- Πῶς δέν λύγισες στήν ἐπιμονή τοῦ πατέρα σου; Πῶς δέν κλονίστηκες βλέποντάς τον σά γεράματά του τόσο νά ὑποφέρει;

Μέ στήριζε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ: «Ὅποιος ἀγαπᾷ τόν πατέρα του ἢ τή μητέρα του πάνω ἀπό μένα, δέν εἶναι ἄξιος μαθητής μου» (Μθ 10,37). Ἀπό τότε πού γνώρισα τόν Χριστό, τίποτε ἄλλο δέν ἐπιθυμοῦσα περισσότερο παρά νά εἶμαι γνήσια μαθήτριά του.

Λαχταροῦσα, ἄλλωστε, νά εἶμαι μαζί μέ τόν πατέρα μου ὄχι μόνο γιά λίγα χρόνια ἀλλά γιά μιὰ αἰωνιότητα. Τόν σεβόμουν καί τόν ἀγαποῦσα πολύ τόν γέροντα πατέρα μου. Ἀλλά -μή σᾶς φαίνεται παρά-

ξενο!- έκφραση αυτής της αγάπης μου ήταν η στάση πού κράτησα απέναντί του. Ή σταθερότητά μου στην πίστη του Χριστού θά ήταν καί γι' αυτόν ένα κάλεσμα, γιά νά αναζητήσει τήν αιώνια ἀλήθεια. Ή μεγαλύτερη προσφορά μας στους συνανθρώπους μας, τό ἀκριβότερο δῶρο σέ αὐτούς πού ἀγαποῦμε εἶναι αὐτή ἡ σταθερότητα στην πίστη μας. Τούς δείχνει τόν δρόμο πρὸς τήν ἀλήθεια, ὥστε νά εἴμαστε αἰώνια μαζί τους στην ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ!

- Ἁγία Περπέτουα, δέν σκέφτηκες νά ἀρνηθεῖς γιά λίγο τήν πίστη σου, μέχρι νά μεγαλώσει τό παιδί σου, καί ἀργότερα νά μαρτυρήσεις;

Ὅταν ἀγαπᾷς, δέν κάνεις τέτοιους ὑπολογισμούς οὔτε μπορεῖς νά ὑποκρίνεσαι. Ἐξάλλου, ἤχοῦσαν μέσα μου τά λόγια τοῦ Χριστοῦ: «Ὅποιος μέ ὁμολογήσει μπροστά στους ἀνθρώπους, θά τόν ὁμολογήσω κι ἐγώ μπροστά στόν οὐράνιο Πατέρα μου. Ὅποιος μέ ἀρνηθεῖ μπροστά στους ἀνθρώπους, θά τόν ἀρνηθῶ κι ἐγώ μπροστά στόν οὐράνιο Πατέρα μου» (Μθ 10,33). Ποτέ δέν θά ἤθελα νά εἶμαι ἀνάμεσα στους ἀρνητές· οὔτε γιά λίγο!

- Ἁγία Φηλικιάτη, ἐσύ πῶς κατάφερες, πρὶν ἀκόμη καλά-καλά ξεπεράσεις τούς πόνους τῆς γέννας, νά ριχτεῖς στό μαρτύριο, ἀψηφώντας τίς δυσκολίες καί ὑπερνικώντας τή μητρική σου ἀγάπη γιά τό νεογέννητο; Ἀπό ποῦ ἀντλήσες τή δύναμη γιά κάτι τέτοιο;

Ἡ δύναμη δέν ἦταν δική μου, ἀλλά πήγαζε ἀπό τόν Χριστό μου. Πρῶτος αὐτός ἔδωσε τή ζωή του γιά τή δική μου σωτηρία. Μπροστά στή θυσία τοῦ Χριστοῦ τό δικό μου μαρτύριο λογίζεται ἐλάχιστο. Ἡ ἀγάπη του φλόγιζε τήν ὑπαρξή μου ὑπερνικώντας κάθε ἄλλη ἀγάπη αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἡ ἀγάπη του καί ἡ λαχτάρα νά βρεθῶ κοντά του γεννοῦσαν μέσα μου τόν πόθο γιά τό μαρτύριο.

- Γιατί τόσο βιαζόσουν να μαρτυρήσεις; Γιατί σέ στεναχωρούσε ή πιθανότητα να μη ριχτείς στά θηρία μαζί μέ τούς άλλους;

Δέν τό βρίσκω συνειτό να ἔχουμε μεγάλη ἐμπιστοσύνη στίς δυνάμεις μας. Δέν μπορούσα να ξεθαρρέψω. Μόνη μου, δίχως τό στήριγμα τῶν ἀδελφῶν μου, ἴσως να δίσταζα, να λιποψυχοῦσα... Κοντά τους ἔνιωθα ἀσφάλεια. Ἦταν γιά μένα ἔμπνευση καί ἐνίσχυση ή παρουσία τους. Εὐχαριστῶ τόν Κύριό μου Ἰησοῦ Χριστό πού ἄκουσε τήν προσευχή μου καί δέν μέ ἄφησε να ἀγωνιῶ μή χάσω τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου, πού τόσο ἐπιθυμοῦσα!

- Ἀγίες τοῦ Θεοῦ, να σᾶς ρωτήσουμε καί κάτι ἀκόμη: Πῶς γίνετε φίλες, ἐνῶ ἦσασταν τόσο διαφορετικές, ή μία ἀρχόντισσα ἐνῶ ή ἄλλη δούλη;

- Μᾶς ἔνωσε ὁ Χριστός, πού εἶπε: «Δέν ὑπάρχει δοῦλος καί ἐλεύθερος... Ὅλοι εἴμαστε ἕνα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ» (Γα 3,28).

- Καί ἔκανε γερή τή φιλία μας ὁ κοινός μας στόχος. Πορευόμασταν καί οἱ δύο μέ στόχο να πλησιάσουμε τόν Χριστό. Ἔτσι γίναμε συνοδοιπόροι. Βρεθήκαμε πολύ κοντά ή μία στήν ἄλλη.

- Ἡ Φηλικιάτη ἦταν δούλη μου, κοινωνικά φαινόταν κατώτερή μου. Κι ὅμως, στήν κοινή μας πορεία μοῦ ἦταν ἔμπνευση! Τή θαύμαζα γιά τήν ἀπλότητα καί τή σεμνότητά της, γιά τήν ἐνάρετη ζωή της. Μέ τό παράδειγμά της μέ βοηθοῦσε στόν ἀγώνα μου να γίνω πιστή χριστιανή.

- Κι ἐγώ, σάν ἔβλεπα τήν ἀρχόντισσα Περπέτουα γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ να ἐγκαταλείπει τήν πολυτέλεια μέσα στήν ὁποία εἶχε μάθει να ζεῖ, να ἀπαρνεῖται τόν εἰδωλολάτρη πατέρα της καί αὐτό ἀκόμη τό βρέφος της, τή θαύμαζα! Τήν ἤθελα δίπλα μου να μέ ἐνίσχυει, γιά να παίρνω κι ἐγώ γιά τόν Χριστό ὁμορφες γενναῖες ἀποφάσεις.

- Άγίες τοῦ Θεοῦ, δῶστε, παρακαλοῦμε, ἀπό μία συμβουλή σέ μᾶς, τά παιδιά τοῦ 21^{ου} αἰώνα!

- Νά ἀγαπᾶτε τόν Χριστό καί νά μή διστάζετε γιά τήν ἀγάπη του νά κάνετε θυσίες! Πρῶτα μικρότερες θυσίες, καί ἔπειτα μέ τή χάρη του καί μεγαλύτερες. Ἄξιζει νά ἀγαποῦμε τόν Χριστό πάνω ἀπό ὅλους καί ἀπό ὅλα!

- Νά ἀντλεῖτε δύναμη στόν ἀγώνα σας ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό, νά μένετε ἐνωμένοι μαζί του! Ἐμεῖς μέσα στή φυλακή βαπτισθήκαμε καί κεῖ γιά πρώτη φορά ἀξιωθήκαμε νά κοινωνήσουμε. Ὅταν ρέει μέσα στίς φλέβες μας τό αἷμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε κανεῖς πειρασμός δέν μπορεῖ νά μᾶς νικήσει!

Εὐχαριστοῦμε, ἅγιες τοῦ Θεοῦ! Τό μαρτύριό σας εἶναι γιά μᾶς ἔμπνευση! Δέν σᾶς τό κρύβουμε, ζηλεύουμε πού τόσο πολύ ἀγαπήσατε τόν Χριστό· πού δέν δειλιάσατε μπροστά στά ἄγρια θηρία καί στόν θάνατο! Τήν πρεσβεία σας ζητοῦμε... γιά νά σταθοῦμε κι ἐμεῖς ὀλόρθοι στόν ὅποιο πειρασμό καί γιά τίποτε ποτέ νά μήν ἀρνηθοῦμε τόν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό!

Συνεχίστε, παιδιά, αὐτή τή «συνέντευξη» -ὁ καθένας προσωπικά- ἀπόψε, τήν ὥρα τῆς βραδινῆς σας προσευχῆς. Πεῖτε στίς ἅγιες τίς ἀπορίες, τίς ἀγωνίες, τίς ἐπιθυμίες σας... Ζητήστε τήν πρεσβεία τους... Ὁ Κύριος ἀκούει τίς προσευχές τῶν Ἁγίων του. Μέ τίς πρεσβεῖες τους καί τή θεία του χάρη μπορούμε νά βαδίσουμε καί ἐμεῖς στή ἴχνη τῶν μαρτύρων... Ἀμήν.

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Νέφος μαρτύρων», ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β΄», σ. 96, CD «Ἐρχομαι ταχύ», ἀρ. 7, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνες: α) άγια Περέτουα, β) άγια Φηλικιάτη.
2. Άπολυτίκιο σε άρχεϊο κειμένου.
3. Video με «συνέντευξη».
4. Τραγούδι σε άρχεϊο ήχου καί προβολή.